FINALA DE LA PARIS NU PUTEA AVEA DECÎT O ÎNVINGĂTOARE: ECHIPA ROMÂNIEI

(Urmare din pag. 1)

fără a avea dreptul de a mai juca în turneul pentru locurile 9—12 sînt fapte fără nimic senzațional în ele, aproape normale în raport cu echilibrul valoric existent la ora aceasta în handbalul masculin. *Poate* ACESTA ESTE LUCRUL CEL MAI IMPORTANT PE CARE L-AM ÎNȚELES DUPĂ DESFĂȘURAREA CELEI DE A VII-a EDIȚII A C.M. CE POATE FI SOCOTITĂ CA PUNCT DE PLECARE ÎNTR-O NOUĂ ETAPĂ DE DEZVOLTARE A ACESTUI JOC SPORTIV.

Comentariul nostru a alunecat însă pe negîndite spre considerații de ordin general extrem de interesante și asupra cărora ne propunem să revenim, pierzînd din centrul discuției tocmai pe eroul principal — selecționata României, o învingătoare de necontestat, o echipă ce s-a impus pe toate planurile. În acest sens nu mi se pare lipsit de importanță să amintesc că aici, în Franța, au existat unii specialiști care au afirmat că meciul final a fost atît de strîns și echilibrat încît victoria putea reveni oricăreia dintre formații. Eroare fundamentală! Fără să încercăm să minimalizăm cu nimic valoarea adversarilor noștri în partida finală, care în treacăt fie spus și-au onorat în întregime prestigiul de care se bucură, trebuie să precizăm că victoria jucătorilor români a avut la bază o superioritate netă prin varietatea mijloacelor tactice și inteligența cu care au fost folosite toate atuurile din voluminosul bagaj tehnic al selecționatei noastre. *În fond, jucătorii din echipa R.D. Germane au avut toate condițiile să învingă. Au condus cu 3—0 (min. 9), au fost egalați abia după 26 de minute de joc (4—4), au condus pînă în min. 46 cînd echipa română a întors scorul în favoarea sa (8—7) și — culmea! — au beneficiat de o superioritate numerică în finalul primei reprize (Popescu eliminat în min. 30), la sfîrșitul celor 60 de minute de joc regulamentare (Kicsid eliminat în min. 59) și ca o „mană cerească" în ultimul minut al celei de a doua prelungiri (Samungi eliminat în min. 79). Ce se putea oferi mai mult? În ciuda tuturor acestor cadouri ale destinului, care într-un meci final capătă o amploare nebănuită, finalmente au învins tot jucătorii români cărora zeița Fortuna le-a întors duminică nedelicat spatele.* În plus, nu trebuie uitat nici faptul că felul în care au înțeles arbitrii să conducă acest meci (îngăduitori, cu dese și curioase aplicări a legii avantajului) A AVANTAJAT PE VALOROȘII HANDBALIȘTI DIN R.D. GERMANĂ, adepți ai unui joc în forță, cu accent pe fracționarea acțiunilor adversarului, prin faulturi. *Pornind și cu acest handicap,* care-i obliga să imite pe jucătorii din cealaltă formație pentru a putea face față cît de cît pe un tărîm ce le era străin, REPREZENTANȚII NOȘTRI AU FOST ELIMINAȚI MAI DES, în total 8 minute față de cele 4 minute ale echipei R.D. Germane. *Aceasta nu înseamnă că selecționata noastră a jucat mai dur. Nici vorbă de așa ceva. Plusul de minute la eliminări se datorește unei necunoașteri (iată că există și lipsuri...) a tehnicii faultului. Pentru că în handbal, din păcate, are circulație — și, după cum se vede, chiar succes — și o asemenea tehnică ce acordă faultului o oarecare subtilitate, un „iz" de corectitudine, înglobîndu-se nefericit în spiritul jocului.* Să sperăm că adevărata demonstrație de luciditate, de tehnică, corectitudine și personalitate tactică oferită de echipa română va convinge că epoca jocului obstrucționist, cu accentul pe forță, nu de puține ori pe duritate *(poate că pe ecranele televizoarelor s-a văzut cît de neregulamentar era marcat, de pildă, Gruia...)* a trecut. Avem convingerea, o dorim din toată inima, credem sincer în acest lucru pentru că el va însemna un impuls hotărîtor în progresul general al handbalului.

În cele din urmă, după cum se vede, dincolo de stilul de arbitraj, în ciuda unui debut de loc favorabil, ECHIPA ROMÂNIEI S-A IMPUS, este drept cu un avantaj infim, dar s-a impus totuși, dîndu-ne mari satisfacții, onorîndu-se pe ea în primul rînd și apoi pe toți cei care i-au urmărit cu încredere evoluția.

Poate că victoria ar fi fost mai rapidă, conturile încheindu-se după regulamentarele 60 de minute de joc dacă un șut neinspirat al lui Gruia, cu 25 de secunde înainte de final, nu ar fi dat posibilitate echipei R.D. Germane să egaleze spectaculos pe linia de sosire. *Acest lucru are acum o importanță minoră, deoarece ratată atunci, victoria și-a făcut cuibul tot în tabăra noastră, însă cu 20 de minute mai tîrziu.*

Un ziarist francez, amator de glume, ne chinuia nervii la masa presei, spunînd în pauza dintre minutele 60 și 61: „Românii nu se dezmint. Eleganți ca întotdeauna vor să mai dea o șansă adversarilor lor. Așa, ca să nu mai existe nici o discuție..." *Lacrimile lui Gruia de la vestiar, cele două goluri și mai ales ultimul, cel al victoriei, dovedesc însă că acest mare jucător nu a fost și nu este cinic, găsindu-și momentul de relaxare sau de distracție tocmai atunci. Esențial este însă că acest lucru dovedește o dată în plus că oricît de infimă, mai devreme sau mai tîrziu, victoria trebuie să se înscrie implacabil în dreptul formației mai bune, mai bine pregătită sub toate aspectele, cu jocul mai apropiat de ceea ce înțelegem sau vrem să-i facem să înțeleagă pe alții prin handbal. Acesta este adevărul, marele adevăr al finalei de duminică seara. Acesta este sensul profund al unei discuții serioase despre ultima ediție a campionatului mondial de handbal masculin.* Reprezentanții României în această mare competiție AU REALIZAT O PERFORMANȚĂ STRĂLUCITĂ CU CARE FOARTE PUȚINI SPORTIVI SE POT MÎNDRI. Și ne face o deosebită plăcere să subliniem că sentimentul de satisfacție pe deplin justificat îl trăiesc la Paris în această zi mohorîtă și ploioasă cu un cer plumburiu niște jucători de handbal modești, corecți, siguri de cunoștințele lor, cu nervi de oțel, înclinați întotdeauna spre optimism și voie bună. *Alături de ei se bucură, și ei pe deplin meritat, trei antrenori: Nicolae Nedef, Eugen Trofin, Oprea Vlase, excelenți tehnicieni, un veritabil „trust" al creierului, care a putut asigura echipei, cu răbdare și pricepere, o pregătire ce a trecut cu succes cele mai dificile examene. Vor urma — nu ne îndoim — și alte asemenea succese. Credem în acest lucru, pentru că noi sîntem dintre acei optimiști care avem convingerea că handbalul românesc nu-și va înșela niciodată suporterii.*

O ECHIPĂ CE N-A VĂZUT... PARISUL!...

De la stînga la dreapta: *Samungi, Marinescu, Gunesch, Kicsid, Popescu, Goran, Nica, Penu, Gațu (sus), Oțelea, Licu, Titus Moldovan, Gruia și Birtolom.* Desen de AL. CLENCIU

DESPRE FIECARE JUCĂTOR ÎN PARTE...

Pe cea mai înaltă poziție a podiumului, etalînd dovada supremației handbalului românesc în lume: Cupa Mondială, cucerită prin luptă dîrză

La ora cînd transmitem aceste rînduri, noua campioană a lumii la handbal masculin, selecționata României, își schimbă domiciliul parizian, mutîndu-se de la hotelul Orly la un altul, mai apropiat de aeroportul Bourget, de unde mîine la prînz (n.r. azi) va decola cu destinația aeroportul Băneasa. Handbaliștii români sînt în aceste clipe destinși, relaxați, analizîndu-și cu luciditate, în discuții amicale, calitățile și defectele, bucurîndu-se din toată inima de această mare victorie pe care doar mohorîtul cer parizian nu o sărbătorește cu cinste.

Încercăm acum, cînd conturile s-au încheiat, cînd sufocanta atmosferă de competiție nu ne mai accelerează redactarea impresiilor, să deslușim mai bine aportul fiecăruia din jucători la obținerea acestui succes de mare prestigiu pentru mișcarea sportivă din România. Iată, în continuare, cîteva „telegrafice" păreri referitoare la evoluția componenților lotului reprezentativ, păreri care nu au pretenția unei analize profunde ce va fi, desigur, făcută mai tîrziu de cei trei antrenori.

CORNEL PENU. — A fost pe bună dreptate socotit portarul nr. 1 al acestui campionat mondial. Suplu, cu un excelent plasament, prompt în utilizarea fulgerătoare a brațelor și picioarelor, el a scos mingi imposibile sau, ceea ce este mai important, a obligat adversarul prin comportarea sa să se rețină în șut, să caute colțurile porții și prin aceasta să rateze frecvent. Important este faptul că de această dată el a reușit să depășească punctul său mort ce apărea după 30—35 minute de joc, cînd oboseala îi atenua reflexele. Incontestabil are un mare merit în realizarea tuturor victoriilor echipei, mai ales în meciul final.

CORNEL OȚELEA (căpitanul echipei). — Este jucătorul care și-a dirijat coechipierii cu răbdare și tact. I-a calmat atunci cînd era cazul, i-a îmbărbătat în clipele dificile. A dat coerență jocului echipei, avînd dificila însărcinare de a alege pe spații de timp echivalente în puține secunde, combinația tactică cea mai indicată, manevra și ritmul de plasare și joc ce se impuneau. S-a achitat excelent de această misiune, reușind să se orienteze de minune în viitoarea partidelor. A fost ascultat cu regularitate, ceea ce probează autoritatea de care se bucură în sînul echipei.

GHEORGHE GRUIA. — Este socotit cel mai bun jucător de handbal din lume. Ne raliem acestei opinii nu numai pentru impresionanta lui forță de șut, care nu are egal pe plan mondial. Îl considerăm ca atare și pentru aportul său în apărare, unde s-a comportat excelent, deși a avut o poziție dificilă, în mijlocul sistemului defensiv, adică acolo unde este mai greu. Firește, însă, că cele 30 de goluri înscrise (locul secund în clasamentul golgeterilor) reprezintă contribuția sa cea mai serioasă la activul echipei române, fiind un factor determinant în conturarea tuturor victoriilor cu care azi ne mîndrim.

VALENTIN SAMUNGI. — Are merite extraordinare în creșterea eficienței sistemului defensiv al echipei noastre. Plasat în fața liniei de apărare (este acel „1" din 5+1) el a anihilat inteligent, fără durități și fără faulturi, numai prin plasament, prin simț tactic, printr-o continuă mișcare — să nu uităm că a jucat tot timpul accidentat! — pe cei mai redutabili realizatori, dintre care vom cita doar pe Randt și Jünger Pedersen. Merită toată stima pentru abnegația cu care a luptat, făcînd o mare risipă de efort în apărare și apoi contribuind, nu de puține ori, decisiv la finalizarea acțiunilor.

CRISTIAN GAȚU. — Marele nostru specialist în... pronosticuri, acest veritabil artist al balonului, și-a paralizat frecvent adversarii prin dibăcia și fantezia sa. Mai stăpînit, mai reținut ca în trecut, fără să se mai lase furat de un exagerat individualism, și-a pus talentul în slujba echipei, realizînd lucruri de mare valoare, printre care și goluri „psihologice", dezarmante pentru adversari. S-a arătat, cîteodată, prea sigur în apărare, fiind prin aceasta prins pe picior greșit. Dar asta numai rareori, deoarece cu inteligența sa și-a dominat net adversarii.

ROLAND GUNESCH — A ajuns, tocmai la timp, un jucător de bază al echipei. Din rezerva de ieri, studentul timișorean a devenit în prezent un om indispensabil formației noastre reprezentative, fiind extrem de util în apărare prin blocajele sale. Nu exagerăm, dar credem că zeci de șuturi, dintre care unele s-ar fi transformat poate în goluri, s-au oprit sau au fost deviate de palmele sale. În atac, l-a suplinit cu succes pe Gruia punîndu-și, mai ales, atunci cînd a fost calm, gabaritul și forța de șut în valoare. Uneori l-au trădat nervii, altădată și-a pierdut siguranța. Îi este necesar mai mult curaj, mai multă personalitate pentru a deveni — i-o dorim din tot sufletul — urmașul lui Gruia.

GABRIEL KICSID. — Reprezentantul noului val al handbalului românesc în formația de bază (primii 7 jucători) a fost „axul" pe care s-a mișcat întreaga apărare. A primit deci o mare responsabilitate de care s-a achitat foarte bine. În atac s-a plasat întotdeauna corect, angajîndu-se „pe șut" numai atunci cînd era necesar, dovedind astfel o surprinzătoare maturitate în raport cu experiența sa competițională. A înscris goluri utile, șocante pentru adversar, deviind atenția apărătorilor de la Gruia, ceea ce a însemnat mare lucru pentru echipa noastră.

GHEORGHE LICU. — Foarte activ, un caracter ferm, de luptător, apărător prin excelență, jucător corect, în evoluția căruia greșelile apar foarte rar. Introdus în momentele dificile, a dat un plus de siguranță apărării, iar în atac, deși mai puțin activ ca în alți ani, s-a mișcat totuși bine. Se vede că joacă încă reținut din cauza accidentului de acum doi ani. Rămîne, însă, un element de bază al echipei noastre reprezentative.

CEZAR NICA. — Introdus în lot în ultimele luni, și-a justificat pe deplin selecționarea. Are o mare experiență competițională, simte formidabil secunda cînd poate trage cu succes la poartă. De pildă, în finală a înscris un gol purtînd rezultatul de la 9—9 la 10—9, cu care s-ar fi putut cîștiga în timpul celor 60 de minute regulamentare. În apărare este foarte util, cu toate că și-a pierdut ceva din mobilitatea care-l caracteriza.

GHEORGHE GORAN. — Omul de schimb, omul momentelor dificile, care apare în joc cînd se încearcă prelungirea atacului sau forțarea ritmului defensiv advers prin pătrunderi individuale. Fiind cunoscător al tehnicii și tacticii jocului, șutează decisiv la poartă. Are calm, experiență și ca apărător se achită bine de cele mai grele însărcinări.

ION POPESCU. — Activ, mai hotărît decît în alte ocazii, și-a pus mai bine în valoare tehnica și suplețea sa în plonjoanele de pe extremă. Este omul „de 7 m", ratînd foarte puțin din aceste situații. Din păcate a fost accidentat (arcada deschisă) în primul meci și în continuare s-a comportat cu un randament ceva mai scăzut.

TITUS MOLDOVAN. — Este un mare tehnician, pasează excelent și decisiv. Intuiește bine momentul de slăbiciune al adversarului, trăgînd la poartă cu succes tocmai atunci cînd te aștepți mai puțin. Folosit „cu zgîrcenie", din cauza capacității sale de efort mai redusă, a contribuit totuși, cu excelența sa tehnicitate la schimbarea manierei de atac, la alternarea ritmului.

ALEXANDRU DINCĂ. — Înlocuitorul lui Penu a confirmat revenirea în formă manifestată încă de la începutul anului. Cînd a fost introdus în joc l-a suplinit pe titularul Penu fără emoții, cu curaj și promptitudine.

MIHAI MARINESCU. — Nu a jucat decît în meciul cu Franța. A fost util, îndeplinindu-și cu succes sarcinile de pivot în atac și pe aceea de om avansat în apărare în momentele în care Samungi era încă indisponibil.

ȘTEFAN BIRTOLOM. — A jucat doar în meciul cu Franța și atunci fiind folosit foarte puțin. Este un debutant, care are însă mari calități, fiind capabil să devină unul din cei mai redutabili realizatori ai handbalului românesc.

ȘTEFAN ORBAN. — Al 16-lea component al lotului, a fost cel de al treilea portar care n-a încăput niciodată pe foaia de arbitraj. Participarea sa la acest campionat mondial (abia are 20 de ani) îi va folosi mult în viitor.

GRUIA: „AM ÎMBĂTRÎNIT CU ZECE ANI ÎN ACESTE 80 DE MINUTE!"

— „L'EQUIPE", „LE FIGARO", „COMBAT" ȘI „LE PARISIEN LIBERÉ" COMENTEAZĂ, PE LARG, JOCUL ȘI VICTORIA ROMÂNIEI

După cum era de așteptat, presa franceză apărută luni dimineață comentează, cu lux de amănunte, finala și splendida victorie a românilor.

Astfel, ziarul de specialitate „L'EQUIPE" publică, pe pagina I, o fotografie uriașă, reprezentîndu-l pe Gruia faultat simultan de trei adversari (Petzold, Senger și Langhof), adăugînd semnificativul comentariu: „Această fotografie ilustrează bine ceea ce a fost „calvarul" lui Gruia în cea de a 7-a finală mondială a handbalului".

În interior, ziarul găzduiește o amplă analiză a finalei, intitulată „GRUIA A AVUT ULTIMUL CUVÎNT", datorată cunoscutului specialist Guy Gaubert. Pertinentul cunoscător al secretelor handbalului apreciază că „MARELE MERIT AL FORMAȚIEI ROMÂNE A FOST ACELA DE A FI ȘTIUT SĂ-ȘI PĂSTREZE — în fața unei echipe care lega acțiunile într-o manieră remarcabilă — CAPUL LIMPEDE, CHIAR ȘI ATUNCI CÎND SOARTA JOCULUI NU-I ERA FAVORABILĂ".

În continuare, citez un pasaj care mi se pare la fel de important: **„Din clipa în care românii au reușit egalarea, n-a existat nici un tehnician prezent la Palais du Handball care să nu înțeleagă** CĂ SE PREGĂTEA O NOUĂ VICTORIE A ACESTEI ECHIPE, CHIAR DACĂ A FOST NEVOIE SĂ SE RECURGĂ LA PRELUNGIRI".

Același ziar oferă cititorilor un interesant comentariu, semnat de Jacques Marchand. Sub titlul „MECIUL CÎȘTIGAT", autorul apreciază ca excepțional aportul lui Gruia la izbînda finală, nesfiindu-se să scrie: **„Trebuie să fii un mare jucător, ca Gruia, pentru a-ți permite să pierzi victoria cu cîteva secunde înainte de scurgerea timpului regulamentar, printr-un șut orgolios, vanitos și absurd... și, apoi,** SĂ RECÎȘTIGI ACEEAȘI VICTORIE ÎN CURSUL PRELUNGIRII PRELUNGIRILOR, TRĂGÎND LA POARTĂ, CA ÎNTOTDEAUNA, CU ACEEAȘI FORȚĂ, CU ACEEAȘI SIGURANȚĂ ȘI, POATE, CU ACEEAȘI INCONȘTIENȚĂ".

Sub girul lui Gerard Edelstein, „l'Equipe" găzduiește de asemenea un amplu reportaj, realizat imediat după finală la cabina românilor, reportaj sugestiv din care mă limitez să reproduc primele cuvinte: **„Gruia plîngea. Oțelea plîngea. Guneș plîngea. Toată lumea plîngea".** Reportajul se încheie cu cîteva declarații ale jucătorilor și antrenorilor români, între care cea a lui Gruia — „AM ÎMBĂTRÎNIT CU 10 ANI ÎN ACESTE 80 DE MINUTE!" — mi se pare a fi pe cît de fidelă momentului, pe atît de emoționantă.

Dacă spațiul, larg, rezervat în publicația sportivă cea mai citită la Paris și în Franța finalei dintre România și R.D. Germană, n-a avut darul să surprindă pe nimeni, atunci maniera — in extenso — în care se ocupă celelalte ziare pariziene de acest eveniment ne-a prins, trebuie să recunoaștem, pe picior greșit...

Astfel, „Le Figaro", găzduind fotografia unuia dintre ultimele goluri ale echipei noastre, cel înscris de Gațu, adaugă o amplă cronică — „ÎN FAȚA A 7 000 DE SPECTATORI, ROMÂNIA CAMPIOANĂ A LUMII DUPĂ PRELUNGIRI... CA ÎN 1961" — semnată de Luis Vincent, care scrie, între altele: **„Acești români au făcut ca echipa lui Senger să-și piardă siguranța pentru prima oară de la începutul campionatelor..."**

Permiteți-mi, de asemenea, să reproduc un pasaj din comentariul ziarului „COMBAT", intitulat „ROMÂNIA — CAMPIOANĂ A LUMII": „VICTORIA ROMÂNILOR POATE FI CONSIDERATĂ DREPT LOGICĂ, **căci dacă și alte echipe au prezentat trăgători de valoarea românilor Gruia și Guneș — cum ar fi Rost (R.D.G.), Maximov (U.R.S.S.), Zagmestar (Iugoslavia), Pedersen și Graversen (Danemarca)** — ELE N-AU AVUT O APĂRARE AȘA DE EFICACE CA CEA A ROMÂNILOR, ȘI NICI PE CEL MAI BUN PORTAR AL CAMPIONATELOR MONDIALE CARE ESTE CORNEL PENU".

În sfîrșit, de aceeași importanță se bucură victoria handbaliștilor români într-o altă publicație foarte răspîndită în capitala Franței, „LE PARISIEN LIBERÉ". Iată cîteva cuvinte extrase din vastul articol „GRUIA ÎNSCRIE GOLUL DECISIV ȘI READUCE ROMÂNIEI TITLUL MONDIAL: 13—12!" **„Publicul nu a înțeles întotdeauna că viitorii campioni ai lumii le refuză în această seară spectacolul, însă într-o finală a cărei miză are o asemenea valoare nici una din echipe nu consimte să-și asume astfel de riscuri..."**

sportul în lume

Trimisul nostru special, HRISTACHE NAUM, transmite:

ECHIPA ROMÂNĂ DE HANDBAL FEMININ N-A STRĂLUCIT NICI ÎN ULTIMUL MECI (CÎȘTIGAT)

BERLIN, 9 (prin telefon).— Așadar, în ultimul meci, reprezentativa feminină de handbal a României a obținut — în sfîrșit — primul succes. Meciul a avut loc în frumoasa sală de sport din Berlin — Werner Seelenbinder Halle. Aici, au venit — de la Neubrandenburg și Potsdam — toate cele opt echipe care au luat startul în preliminariile acestui important turneu internațional de handbal: reprezentativele Poloniei, Danemarcei, României, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Bulgariei și R. D. Germane (A și B).

După cum se știe, în prima finală (pentru locurile 7—8), echipa României a întrecut formația secundă a R. D. Germane cu 13—10 (6—5). A fost o victorie fără glorie, obținută la capătul unui meci confuz. Handbalistele noastre au jucat din nou fără orizont, apatic, lipsite de interes. La Werner Seelenbinder Halle parcă nu juca formația care ținuse în șah la Neubrandenburg, vineri seara, cea mai bună echipă din lume — prima reprezentativă a R. D. Germane — ci o alta cu mult inferioară.

Tinerele jucătoare din echipa secundă a R. D. Germane le-au dat o bună lecție handbalistelor noastre, o lecție de dîrzenie și hotărîre în joc, în min. 36 ele conducînd cu 10—7! Numai forma excelentă a Lucreției Anca, care a apărat din nou magistral, și lipsa de experiență a adversarelor, au făcut ca în final victoria să aparțină echipei României. Edificatoare în ceea ce privește lipsa de seriozitate cu care handbalistele noastre abordează partidele internaționale, este declarația pe care ne-a făcut-o la sfîrșitul meciului, căpitanul echipei noastre, Irina Naghi-Climovschi: „Deși antrenorul, prof. Valeriu Gogîltan, le-a cerut și a insistat ca fetele să facă o încălzire așa cum trebuie, ele desconsiderînd adversarul, crezînd că jocul va fi o simplă formalitate, n-au făcut-o decît superficial. Cînd a început partida și le-am întrebat de ce nu desfășoară un joc rapid, de ce nu trag la poartă, mi-au răspuns că așa s-au înțeles între ele, să paseze lent la începutul meciului pentru a se încălzi. Este inadmisibilă o astfel de atitudine!"

Jocul a fost arbitrat de cuplul polonez Kaminski—Jeszerny. Au înscris: Sos (3), Băicoianu (3), Arghir (3), Ilie (1), Schramko (1), Dobîrceanu (1) și Nedelcu (1) pentru România. Starcke (4), Gerhardt (3), Hecht (2), Schmidt (1) pentru R. D. Germană.

Reflecții după concursul speranțelor olimpice

DOAR TRĂGÎND EXCEPȚIONAL BIATLONIȘTII NOȘTRI POT EMITE PRETENȚII

Reprezentanții României la concursul de biatlon al speranțelor olimpice, desfășurat la sfîrșitul săptămînii trecute la Poiana Brașovului, au stabilit un „record". Din păcate, el este nedorit și a avut consecințe nefaste asupra poziției sportivilor români în clasamentul competiției și, mai cu seamă, ne-a făcut să ne gîndim cu teamă la viitorul acestui sport. Pentru cei ce au urmărit întrecerile (la fața locului sau prin presă), este clar că ne referim la „recordul" impreciziei în tragerile executate atît în proba individuală, cît și la ștafetă. Concret, doar Veștea (3 min. la 15 km) și Gîrniță (3 ture la ștafetă) au realizat trageri onorabile, dar și ei au avut fluctuații mari, de la o zi la alta, deoarece primul a fost penalizat cu 8 ture la ștafetă, iar al doilea cu 8 minute în proba individuală. Cît privește „performanțele" celorlalți, ele ne scutesc de comentarii: Tîrgovișteanu 10 min., Urs 12 min., Dihoi 7 min, Macovei 6 min., Crăciun și Tudor cîte 16 min., Cristoloveanu 21 min., Mitru 24 min., Andrei 18 min. în proba individuală, iar la ștafetă cele patru echipe ale României au totalizat 73 de ture penalizare!

Astfel de trageri nu permit biatloniștilor români clasarea pe locuri onorabile în concursuri internaționale, mai ales că pregătirea la fond nu le dă dreptul decît la rezultate mediocre. De altfel, este binecunoscut faptul că vechea generație a biatloniștilor (Carabela, Vilmoș, Bărbășescu, Cimpoia) nu a obținut performanțele meritorii din anii trecuți decît atunci cînd a tras excepțional și a recuperat handicapul fondului. Din păcate, însă, deși acest lucru este clar pentru oricine, precizia biatloniștilor noștri a scăzut vizibil, iar faptul se repercutează negativ asupra performanțelor internaționale, așa cum s-a petrecut, mai mult ca oricînd, anul acesta. Din ce cauză s-a ajuns la această situație? Referindu-ne la lotul reprezentativ, (antrenori M. Stuparu și M. Burchi la fond, L. Cristescu la tir), apreciem că scăderea randamentului la trageri se datorează în primul rînd diminuării importanței tirului, micșorării volumului de muncă afectat acestei componente a biatlonului, neacordării atenției cuvenite tragerilor în condiții de concurs. Dar, să nu uităm, la competiția speranțelor olimpice au luat parte, în majoritate (9 din 12) tineri biatloniști care nu au făcut parte din lot și care s-au pregătit în cadrul cluburilor și asociațiilor sportive de care aparțin. Deci, pregătirea, atît la fond cît și la tir, trebuia asigurată de antrenorii secțiilor respective. Au însă, acești antrenori capacitatea de a asigura o pregătire corespunzătoare la tir? După cum s-au comportat elevii lor în acest sezon, este limpede că nu. Și nici nu poate fi altfel, dacă ținem seama că nici unul dintre antrenorii care se ocupă (sau ar trebui să se ocupe) de pregătirea biatloniștilor (O. Frățeanu, Gh. Cimpoia, Gh. Olteanu, M. Crăciun, I. Sumedrea) nu are nici practica și nici cunoștințele teoretice necesare. Este drept, toți au participat la un curs de pregătire, ba chiar, pentru sportivii din Brașov, s-a oferit și un instructor voluntar (E. Dietrich) care să asigure pregătirea biatloniștilor din cluburi și asociații. Dar aceste măsuri s-au dovedit a fi simple paleative, cu rezultatele cunoscute.

Mai este nevoie să explicăm ce trebuie făcut pentru ca antrenamentul la tir să-și intre în drepturi? Mai este nevoie să demonstrăm că fără trageri excepționale biatloniștii noștri nu pot emite pretenții la marile competiții internaționale? Mai este nevoie să insistăm asupra necesității unor antrenori de meserie care să cunoască în profunzime tainele tirului, să știe să le explice și nu să lucreze după ureche, așa cum se face acum?

Rezultatele din acest sezon nu lasă loc dubiilor!

D. STANCULESCU

A luat sfîrșit turneul de tenis de la Hampton

NĂSTASE, ȚIRIAC ÎNVINȘI LA MARE LUPTĂ ÎN FINALĂ

NEW YORK, 9 (Agerpres). **Proba de simplu bărbați din cadrul turneului internațional de tenis de pe teren acoperit de la Hampton (Virginia) i-a revenit campionului american Stan Smith, care a dispus în finală cu 6—3, 6—2, 7—5 de brazilianul Thomas Koch.**

În finala probei de dublu masculin s-au întîlnit perechile Artur Ashe—Stan Smith și Ilie Năstase—Ion Țiriac, victoria revenind cuplului american cu 15—13, 6—3.

GOROHOVA VICTORIOASĂ ÎN „TROFEUL MARTINI"

Tradiționala competiție internațională feminină de floretă „Cupa Martini", desfășurată la Torino, s-a încheiat cu victoria floretistei sovietice Galina Gorohova. În turneul final, Gorohova a totalizat cinci victorii, fiind urmată de Kristine Palm (Suedia) — 4 victorii, Elena Novikova (U.R.S.S.) — 3 victorii, Ildiko Rejtö (Ungaria) — 2 victorii, Vannetta Masciotta (Italia) — 2 victorii și Catherine Ceretti (Franța) — 0 victorii.

LUPTĂ STRÎNSĂ ÎN „CUPA MONDIALĂ" LA SCHI

NEW YORK, 9 (Agerpres). Proba masculină de slalom uriaș din cadrul concursului internațional de schi de la Heavenly Valley (California) a fost cîștigată de sportivul francez Patrick Russel, cronometrat în cele două manșe cu timpul total de 2:35,58. Pe locurile următoare s-au clasat Werner Bleiner (Austria) — 2:36,30, Karl Schranz (Austria) — 2:36,73, Alain Penz (Franța) — 2:37,93 etc.

În urma acestor rezultate, în clasamentul individual al „Cupei Mondiale" conduce Karl Schranz (Austria) cu 148 p, urmat de Patrick Russel (Franța) — 145 p, Gustavo Thoeni (Italia) — 140 p, Alain Penz (Franța) — 119 p, Dumeng Giovanoli (Elveția) — 116 p etc.

În clasamentul pe națiuni, continuă să conducă detașat Franța cu 1584 p, urmată de Austria — 839 p, S.U.A. — 590 p, Elveția — 450 p etc.

SPARTACHIADA DE IARNĂ A POPOARELOR U.R.S.S.

MOSCOVA, 9 (Agerpres). Proba de sărituri de la trambulină din cadrul Spartachiadei de iarnă a popoarelor din U.R.S.S. a fost cîștigată de campionul mondial Gari Napalkov cu un total de 234,8 p (99,5 și 94 m). Cea mai lungă săritură (101 m) a fost realizată de Vladimir Telicev.

La patinaj viteză, Nina Statkievici s-a clasat pe primul loc în proba de 1500 m, în 2:23,8.

A început turneul feminin de șah de la Belgrad

POLIHRONIADE ÎNVINGĂTOARE LA TIMMER

BELGRAD, 9 (Agerpres). **În prima rundă a turneului internațional feminin de șah de la Belgrad, Elisabeta Polihroniade a învins-o pe olandeza Lie Timmer, în timp ce Alexandra Nicolau a pierdut la Eveline Troianska (Bulgaria). Alla Kușnir (U.R.S.S.) a cîștigat la Tania Vuianovici (Iugoslavia). Într-o poziție complicată s-a întrerupt partida Milunka Lazarevici (Iugoslavia) — Nona Gaprindașvili (U.R.S.S.).**

fotbal meridiane

BRAZILIA S-A REVANȘAT: 2—1 CU ARGENTINA

Pe stadionul Maracana din Rio de Janeiro s-a disputat al doilea meci dintre selecționatele Braziliei și Argentinei. Învinși cu 2—0 în prima partidă (disputată la Porto Alegre), brazilienii și-au luat revanșa, cîștigînd însă la limită cu 2—1 (1—1). Echipa antrenată de Saldanha a avut un start furtunos și după numai două minute de joc a deschis scorul prin Jairzinho. Se părea că gazdele vor face scor, dar apărarea argentinienilor și-a strîns rîndurile, a rezistat iureșului din primul sfert de oră. Desprinzîndu-se din presiune, oaspeții au contraatacat, reușind să egaleze în minutul 25, cînd Brindizi a înscris cu un șut de la distanță, ce l-a surprins pe portarul Leao. Brazilienii au dominat în repriza secundă, însă victoria lor s-a conturat greu și de abia cu 7 minute înainte de sfîrșit Pele a marcat golul mult așteptat de cei 100 000 de spectatori.

Arbitrul Vieira a condus următoarele formații:

BRAZILIA: Leao — Brito, C. Alberto, Antonio, Fontana, Gerson, Piazza — Jairzinho, Lopes, Pelé, Edu; ARGENTINA: Cejas — Malbernat, Perfumo, Rogel, Diaz, Pastorizza, Madruga, Conigliaro, Brindizi, Fisher, Maas.

PERU — MEXIC 1—0

Selecționatele Perului și Mexicului, ambele finaliste ale campionatului mondial, s-au întîlnit la Lima într-un meci de verificare. Fotbaliștii din Peru au obținut victoria cu scorul de 1—0 (0—0), prin golul marcat de Leon în minutul 63.

Au jucat următoarele formații: **PERU: Robois, — Campos, La Torre, Chumpitaz, Risco, Challe, Castillo, Leon, Sotil, Cubillas, Gallardo. MEXIC: Pineda — Ramos, Guzman, Montes, Arevalo, Hernandez, Publido, Rivas, Gonzalez, Valdivila, Gomez.**

● Continuîndu-și turneul în Australia, echipa Dinamo Moscova a învins cu scorul de 7—1 echipa Victoria din Melbourne. În poarta formației moscovite a apărat Lev Iașin.

E. ALMER DIN NOU PE PODIUM LA PRAGA

În cea de a doua zi a concursului internațional de înot care se desfășoară la Praga, E. ALMER S-A CLASAT PE LOCUL TREI ÎN PROBA DE 400 m LIBER.

REZULTATE TEHNICE: 100 m liber: **Gericke (RDG) 55,9**; 400 m liber: **1. Gingsjoe (Suedia) 4:25,3; 2. Hartung (RDG) 4:25,3; 3. Almer 4:29,2**; 1500 m liber: **Gingsjoe 17:41,6**; 100 m spate: **1. Werner (RDG) 62,6; 2. P. Miloș (Iugoslavia) 63,6; 3. Giurasa 64,4; 4. Gingsjoe 65,6; 5. Tichy (Cehoslovacia) 66,2; 6. Lupu 66,5** 200 m delfin; **Flockner (RDG) 2:18,4**; 100 m bras: **Beran (Cehoslovacia) 1:14,0**; 200 m mixt: **Jung (RDG) 2:21,1**; 400 m mixt: **Jirusek (Cehoslovacia) 5:04,2.**

ISAKSSON 5,34 m — CEA MAI BUNĂ PERFORMANȚĂ MONDIALĂ DE SALĂ

Cu prilejul unui concurs atletic de sală disputat la Göteborg, sportivul suedez Kjell Isaksson a stabilit cea mai bună performanță mondială pe teren acoperit în proba de săritură cu prăjina: 5,34 m. Cel mai bun rezultat anterior era de 5,33 m și îi aparținea americanului Bob Seagren.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București